

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/10/2024
Identifikačné číslo spisu:	5118010238
Dátum vydania rozhodnutia:	22.02.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Štift
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:5118010238.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štifta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci obvineného Y. L. a spol., pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. g) Trestného zákona sčasti spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 22. februára 2024 v Bratislave dovolanie obvineného Y. L. podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Petra Rybára proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 24. mája 2023, č. k. 2Tos/35/2023-10042, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku dovolanie obvineného Y. L. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Žilina (ďalej len „okresný súd“) uznesením z 13. apríla 2023, sp. zn. 28T/20/2018, rozhodol, že podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku („Tr. por.“) s poukazom na ustanovenie § 31 ods. 1 Tr. por. sa predsedníčka senátu Mgr. Petra Cipková nevylučuje z prejednávania veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 28T/20/2018.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený Y. L. sťažnosť, o ktorej Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) rozhodol uznesením z 24. mája 2023, č. k. 2Tos/35/2023-10042 tak, že ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol ako nedôvodnú.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal obvinený Y. L. dovolanie písomným podaním doručeným okresnému súdu 5. septembra 2023 (č. l. 10100-10102), ku ktorému na základe výzvy okresného súdu obhajca obvineného JUDr. Peter Rybár podaním doručeným okresnému súdu 29. novembra 2023 oznámil, že po konzultácii s obvineným sa pripája k dovolaniu (č. l. 10120-10124). Dovolateľ uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. por. s tým, že navrhol, aby dovolací súd rozhodol, že okresný súd porušil ústavné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a základné právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd, § 2 ods. 9 Tr. por., § 31 ods. 1 Tr. por. a § 43 ods. 1 Tr. por. a zároveň vydal predbežné opatrenie, ktorým nariadi, aby sudkyňa okresného súdu Mgr. Petra Cipková

nevytyčovala žiadne termíny a nevedla žiadne pojednávania do rozhodnutia Najvyššieho súdu SR. Obvinený napáda vyššie uvedené uznesenie okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu, ktorým bolo rozhodnuté o nevyhlásení predsedníčky senátu okresného súdu z prejednávania predmetnej trestnej veci, ktorá je v štádiu vykonávania dokazovania na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na spôsob rozhodnutia dovolacieho súdu o podanom dovolaní nie je potrebné, aby dovolací súd rozvážal jednotlivé namietané pochybenia v ňom uvedené a odkazuje na jeho obsah v spise.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Žilina podaním z 5. decembra 2023 (č. 1. 10126), v ktorom navrhla dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por. z dôvodu zrejmej nesplnenia dôvodov dovolania podľa § 371 Tr. por. Vzhľadom na spôsob rozhodnutia dovolacieho súdu o podanom dovolaní nie je potrebné, aby dovolací súd uvádzal bližšie dôvody tohto vyjadrenia a odkazuje na jeho obsah v spise.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 14. februára 2024 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa dotknutého Rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR na rok 2024 rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a JUDr. Marián Mačura.

Podľa § 382 písm. f) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmieta dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal podané dovolanie spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, a preto bolo nutné podané dovolanie odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. f) Tr. por., čo vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Jednou zo základných podmienok, ktoré musí dovolací súd zisťovať ešte pred tým, ako vôbec môže posudzovať obsah samotných v dovolaní vytýkaných pochybení, je to, či bolo dovolanie podané proti právoplatnému rozhodnutiu, proti ktorému je možné dovolanie podať. Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371. Okruh rozhodnutí, proti ktorým je možné podať dovolanie, vymedzuje v prvom rade ustanovenie § 368 ods. 2 Tr. por., a to týmito rozhodnutiami:

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmieňacom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmieňacom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmluvy a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým dovolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol [je zrejmé, že aj v tomto prípade musí ísť o rozhodnutie vydané na základe riadneho opravného prostriedku podaného proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), a nie proti akémukoľvek rozhodnutiu, čo vyplýva zo systematiky dotknutých ustanovení právnej úpravy dovolania].

V ustanovení § 368 ods. 2 Tr. por. sa vyjadrením „ak tento zákon neustanovuje inak“ síce otvára

možnosť podania dovolania aj proti ďalším rozhodnutiam, avšak za podmienky, že je to výslovne ustanovené Trestným poriadkom. Tieto ďalšie rozhodnutia, proti ktorým je možné podať dovolanie, vyplývajú z úpravy dôvodov dovolania v § 371 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého môže podať dovolanie minister spravodlivosti aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste. Z danej právnej úpravy vyplýva, že právo podať dovolanie je v prípade § 371 ods. 2 Tr. por. viazané na osobu ministra spravodlivosti a v týchto prípadoch ho nemôže podať obvinený ani generálny prokurátor. Vyššie uvedený výklad dotknutých ustanovení Trestného poriadku je v súlade s ustálenou súdnou praxou (R 52/2016).

Z uvedeného prehľadu je zrejmé, že medzi rozhodnutiami, proti ktorým je možné podať dovolanie, nie je uznesenie, ktorým sa rozhodlo podľa § 32 ods. 3 Tr. por. o námietke zaujatosti vznesenej procesnou stranou, resp. rozhodnutie nadriadeného súdu, ktorým bola zamietnutá sťažnosť podaná proti takému uzneseniu súdu prvého stupňa, čo je prejednávaná vec.

Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, dovolací súd sa ani nemohol meritorne zaoberať pochybeniami vytýkanými v dovolaní a ich vecné posudzovanie bolo preto bez právneho významu.

Zhrnutím dovolací súd uvádza, že rozhodnutie, proti ktorému bolo podané dovolanie, nie je medzi rozhodnutiami, ktoré sú podľa zákona napadnuteľné dovolaním, a preto dovolací súd na neverejnom zasadnutí dovolanie podľa § 382 písm. f) Tr. por. odmietol ako podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné. Rozhodovanie o návrhu obvineného na vydanie predbežného opatrenia bolo irelevantným, keďže Trestný poriadok taký inštitút neupravuje.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.